

§ 3. Na podstawie zgłoszenia, nadesłanego przez przedsiębiorcę, zakład ubezpieczenia od wypadków winien orzec w myśl § 18 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. U. P. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413), czy dane przedsiębiorstwo rzeczywiście podlega obowiązkowi ubezpieczenia, a jeżeli tak, to do której kategorii niebezpieczeństwa i do jakiej klasy tej kategorii niebezpieczeństwa należy je zaliczyć.

O tem orzeczeniu należy zawiadomić przedsiębiorcę, podając równocześnie taryfę, oraz władzę, do której przedsiębiorca może wnieść zarzuty.

Zaliczenia przedsiębiorstw do kategorii i klas należy dokonywać według postanowień rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1925 r. o przydzieleniu do kategorii niebezpieczeństwa przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, cieszyńskiej części województwa śląskiego, warszawskiego, wraz z m. st. Warszawą, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz ziemi wileńskiej (Dz. U. R. P. № 15 poz. 100).

§ 4. Przedsiębiorcy względnie zawiadowcy, kierownicy lub pełnomocnicy przedsiębiorstw, podlegających w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków, winni w terminie 30 dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, przedłożyć zakładowi ubezpieczenia od wypadków wykaz osób, uprawnionych do pobierania rent wypadkowych od tych przedsiębiorstw z powodu wypadków zaszłych do 30 czerwca 1925 r. włącznie.

W zgłoszeniu należy podać: imię i nazwisko rencisty, dokładny adres (miejscowość, poczta, powiat), datę uszkodzenia, rodzaj uszkodzenia, stopień niezdolności do pracy, wysokość renty. Do zgłoszenia należy dołączyć dokumenty, stwierdzające uprawnienia rencisty, jako to: ugody, umowy rejentalne, prawomocne wyroki sądowe i t. p., oraz kwity na 3 raty renty, pobrane ostatnio przez rencistę, względnie uwierzytelnione odpisy tych dokumentów.

§ 5. Osoby, uprawnione do pobierania renty z powodu wypadków, zaszłych do 30 czerwca 1925 r. włącznie w przedsiębiorstwach, podlegających na zasadzie § 1 niniejszego rozporządzenia obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków, mogą zgłaszać swe roszczenia bezpośrednio do zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie lub jego oddziałów, względnie za pośrednictwem inspektorów pracy. W takim przypadku winny one podać: dokładny swój adres (miejscowość, poczta, powiat), datę i rodzaj uszkodzenia, stopień niezdolności do pracy, wysokość renty, czas do jakiego renty została pobrana, załączyć dowody, stwierdzające uprawnienie do pobierania renty, t. j. akt ugody, umowę rejentalną lub wyrok sądowy, oraz zaświadczenie przedsiębiorcy,

który wypłacał rentę, do jakiego czasu renty została uregulowana.

Osobom tym zakład ubezpieczenia od wypadków wypłacać będzie od dnia 1 lipca 1925 r. należne renty przeliczone w myśl § 10 lub 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. o przeliczeniu na nową walutę i ustaleniu wartości zobowiązań, wynikających z przepisów o ubezpieczeniu i odszkodowaniu z tytułu wypadków przy pracy (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1029).

§ 6. Przedsiębiorcy, względnie zawiadowcy, kierownicy lub pełnomocnicy przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków na podstawie § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile nie czynią zadość obowiązkowi zgłaszania w terminie określonym w § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karom, przewidzianym w § 52 ustawy z dn. 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. U. P. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: **F. Sokal**

493.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 czerwca 1925 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisji szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Łucku.

Na zasadzie art. 4, 13 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 58 poz. 411) i art. 58 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412), zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu izby skarbowej w Łucku urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Równem i w jego miejsce tworzy się:

- 1) urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych dla miasta Równego,
- 2) urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych dla powiatu rówieńskiego, oba z siedzibą w mieście Równem,

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Równem komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się 2 nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej przy każdym z nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych w składzie 8 członków i tyluż zastępców.

§ 4. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Równem komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego dla miasta Równego i dla pozostałych miejscowości powiatu rówieńskiego przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1925 r. i z tymże dniem traci moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

c) trzecią dla tej części powiatu katowickiego, która należy do właściwości urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Katowicach.

§ 2. Komisje szacunkowe, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, należy tworzyć w składzie 8-miu członków i tyluż zastępców.

§ 3. Z chwilą ukonstytuowania komisji szacunkowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozwiązuje się dotychczasowe komisje szacunkowe podatku dochodowego na obszarze urzędu skarbowego w Katowicach, z równoczesnym przekazaniem niezalatwionych spraw nowoutworzonym komisjom szacunkowym.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od roku podatkowego 1925.

Jednocześnie traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 53 poz. 534).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

494.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 czerwca 1925 r.

w sprawie określenia ilości, miejsca urzędowania i składu komisji szacunkowych podatku dochodowego dla okręgu urzędu skarbowego w Katowicach.

Na mocy art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 58 poz. 411) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla okręgu urzędu skarbowego w Katowicach na czasokres 1925/1926 tworzy się trzy komisje szacunkowe podatku dochodowego, a mianowicie:

- a) jedną dla dawnego terytorjum miasta Katowice,
- b) drugą dla gmin włączonych do miasta Katowice na mocy ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. Śl. № 18 poz. 76),

495.

Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych

z dnia 27 czerwca 1925 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 19 maja 1925 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej w sprawie ogólnej taryfy opłat konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dn. 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. № 103, poz. 944) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 19 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 402) Dział I (Opłaty zasadnicze) A (Opłaty za czynności handlowe) poz. 1 otrzymuje brzmienie następujące: